

PLANIFICACIÓ HIDROLÒGICA

Torna la guerra (freda) de l'aigua

El PP i Ciutadans, amb l'abstenció del PSOE, impulsen un nou Pacte Nacional de l'Aigua que la PDE interpreta com el detonant d'una política transvasista més subtil i complexa, però que tem que inclouria la portada d'aigua de l'Ebre cap al Duero per reforçar el Tajo-Segura

Joan A. Panisello, Matilde Ten i Manolo Tomàs, de la PDE, durant la roda de premsa oferta aquesta setmana. A la dreta, una imatge de les conques hidroliques de la Península. / ACN / ARXIU

Terres de l'Ebre Òscar Meseguer

Fa temps que la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) situa el pols de la planificació hídrica en una nova dimensió, on els transvasaments entre conques hidrogràfiques podran ser encoberts a partir de concessions no utilitzades i bancs d'aigua estatals. És ara, però, abans de tancar-se el 2016, quan encara està pendent la resolució del controvertit Pla Hidrològic de l'Ebre (PHE) per part de la Comissió Europea (CE), que la PDE ha sentit tronar tambors de guerra una altra vegada. Es tractaria més aviat d'una guerra freda, sense una llei estatal obertament transvasista, però amb mecanismes per tirar endavant el que la PDE denuncia com un pla B que, segons Manolo Tomàs, portaveu de la PDE, inclou la idea d'una nova infraestructura transvasista que s'arrossegaria de l'època del ministre socialista Josep Borrell i que havia dibuixat més recentment Francisco Cabezas, assessor del Pla Hidrològic Nacional (PHN) transvasista d'Aznar derogat per Zapatero. El projecte tindria com a principal objectiu abordar l'escassetat d'aigua al País Valencià i, se-

gons també han publicat diferents mitjans del llevant estatal en els darrers mesos, passaria per un transvasament des del riu Ebre (a l'alçada de la Rioja) cap al Duero per recarregar els embassaments del Tajo, que, al seu torn, des del centre de la Península, nodreixen el transvasament regulat Tajo-Segura.

Aquest seria un dels tubs (Tomàs assegura que no caldrien més de 80 quilòmetres de nova instal·lació), mentre que el paraigua jurídic, per avalar aquesta o altres transferències entre conques, hauria de ser un nou PHN sorgit d'un nou Pacte Nacional de l'Aigua que acaben de reivindicar el PP i Ciutadans en una proposició no de llei aprovada al Congrés amb el vot a favor d'aquests dos partits, l'abstenció del PSOE i el vot contrari del Podem i dels partits catalans. La iniciativa parlamentària advoca per "obrir un procés polític de negociació" i apel·la a "l'atenció de les demandes de les conques deficitàries del país" i a la "solidaritat i l'equilibri territorial". Els seus defensors es remunten a "arguments tècnics" amb vista a la pròxima revisió dels plans de conca (2021), però la PDE els acusa de tindre una estratègia política fixada des de fa temps i de voler enfrontar territoris "amb molta mala llet", en

paraules de Tomàs. Tant la PDE com desenes d'organitzacions conservacionistes de la resta de l'Estat han respost a través d'un manifest que un pacte estatal és "innecessari" perquè ja existeix "un pacte europeu" fonamentat en la sostenibilitat i la protecció dels ecosistemes aquàtics: la Directiva Marc de l'Aigua que l'Estat espanyol ha incomplert, sense anar més lluny, amb un PHE que fixa un cabal ecològic que està 5.000 hm³ per baix del que reclamen molt majoritàriament les Te-

rres de l'Ebre. El manifest acusa directament els impulsors d'un nou pacte estatal de voler "reprendre la política de transvasaments com el de l'Ebre i promoure'n de nous des del Tajo, el Duero o el Guadiana".

La polèmica proposició no de llei també preveu activar un sistema integral de gestió de l'aigua. "**Volen fer el mateix que amb l'energia, però no és equiparable perquè l'aigua no es pot crear ni substituir**", va alertar el també portaveu de la PDE Joan A. Panisello. Per acabar

de concretar la seua reacció, que inclourà si cal un nou cicle de mobilitzacions ciutadanes, la PDE farà aquest dissabte una reunió de treball a Tortosa amb tècnics i juristes a la seu del Col·legi d'Arquitectes per escriure un nou full de ruta.

MISSATGE AL GOVERN CATALÀ

El col·lectiu també ha volgut enviar un missatge clar al govern català, a qui reconeix complicitats en la defensa del cabal ecològic de l'Ebre però a qui, a la vegada, retrau la seua obstinació en impulsar canals de reg com el Segarra-Garrigues o el Xerta-Sénia que, segons la PDE, podran tindre un destí final (potencialment transvasista) diferent a l'ús (agrícola) previst oficialment. La PDE recorda a la Generalitat que fer servir aigua del Segre per abastir els pobles del nord de la Conca de Barberà (hidrològicament pertanyents a les conques internes de Catalunya i que fa anys que esperen aquesta aigua perquè tenen problemes de contaminació amb els seus recursos) és "**tècnicament**" un transvasament, i que si el conseller de Territori, Josep Rull, "**opina que el Segarra-Garrigues és un projecte de país, nosaltres i ell estem parlant de països diferents**", va etzibar Tomàs. ■

POLÍTICA

El Congrés rebutja el mercadeig, però també la revisió del cabal

La comissió d'Agricultura del Congrés dels diputats va aprovar una proposta de Podem, esgrimida pel catedràtic aragonès Pedro Arrojo, per fer front als intercanvis de drets d'aigua de què alerta la PDE, amb el suport dels socialistes i dels partits catalans i l'oposició del PP i C's. En canvi, el PSOE, com ja va passar en l'anterior legislatura, es va tornar a abstenir a l'hora de votar una proposició no de llei, que no

va prosperar, presentada per Convergència i defensada pel tortosí Ferran Bel, que instava a revisar el PHE i l'insuficient cabal ecològic que fixa per al tram final de l'Ebre. Els socialistes justifiquen l'abstenció, inclosa la dels parlamentaris del PSC, per la necessitat d'arribar a acords amb la resta de la conca de l'Ebre. Bel va defensar que l'augment del cabal seria compatible amb els usos d'aigua actuals.